

folkningen dernede ganske uforstaaende. Dette er Forhold vedrørende Enkeltpersoner, men jeg vil ogsaa nævne et Tilfælde, der viser, hvorledes det stiller sig for en Kommune. I Nærheden af Christiansfeld findes en Kommune, som nu har opkrævet sin Kommuneskat i Kroner. Den fik i det hele taget indkrævet 2 800 Kr., men deraf maatte den til Amtet betale 2 000 Kr. Den havde desuden andre Udgifter op til 700 Kr., saa at den i Kassen havde et Overskud af 100 Kr., og dermed skal den nu søge at imødekomme alle de Andragender, der er fremkommet fra de gamle Mænd og Kvinder om Alderdomsunderstøttelse. Det viser ganske andre Forhold end det af det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen nævnte Tilfælde med Ledvogteren i Sønderjylland, der skulde have en Fortjeneste af 9 000 Kr. aarlig. Jeg betvivler Rigtigheden af dette Tilfælde, og jeg vilde være det ærede Medlem meget taknemmelig, hvis han fra denne Plads vilde navngive vedkommende og Stedet.

Vi har Aftægtsnydere, der foruden Naturalier ifølge en gammel Overenskomst faar udbetalt en Pengesum, men omendskønt Aftægtsnyderen har Indtægten i Kroner, bliver Summen til Aftægtsnyderen vedvarende betalt i Mark. Det samme er Tilfældet med Forpagtningsafgiften. Forpagteren tager Indtægten ind i Kroner, men betaler vedvarende Afgiften i Mark. Her beder jeg den høje Regering skride til en generel Ordning. Den højtærede Finansminister har tilsagt en mulig Revision af Loven om Udligningskassen for at lindre de forskellige sørgelige Forhold, som følger af den daarlige Markkurs, og det vilde tjene Befolkningen bedst, hvis det kunde ske ret hurtigt, thi Tilstandene bliver mere og mere uholdbare. Jeg kunde ønske, at Bestemmelsen i § 9 i Loven om Udligningskassen, hvorefter Formuer paa indtil 1 000 Mark, opstaaede inden 1. Januar 1919, i ganske særlige Tilfælde kan omregnes til pari Kurs, maa blive ændret saaledes, at Fristen forlænges til 1. Januar for Krigsdeltagere. Ligeledes vilde det være mere retfærdigt, hvis Ansøgere, der inden 1. Januar 1919 i deres Ansøgninger har skrevet, at de bad om at faa 1 056 Mark omregnet til pari Kurs, ikke blev afvist, fordi de havde skrevet 56 Mark for meget.

Jeg vil dernæst gaa over til at paatale de ublu Skattepaaligninger, som adskillige Kommuner i Sønderjylland har foretaget. Det maa bemærkes, at det altid vil være en vanskelig Sag at opkræve Kroneskat efter Markpaaligning. Det forudsætter i alt Fald, at der findes en Instans, som, hvor Skatten

formenes at falde særlig haardt, vil kunne gribe regulerende ind ved Nedsættelse, henholdsvis Eftergivelse af Skatten, f. Eks. hvor det drejer sig om gamle Folk, Pensionister og Rentiers. § 10 i Loven om Opkrævning af Kommuneskatten i de sønderjyske Landsdele for Skatteaaret 1920—21 giver Kommunalbestyrelserne Dispensationsret, netop hvor Omregningen fra Mark til Kroner formenes at medføre Haardhed. Det er imidlertid beklageligt, at Kommunerne i forskellige Egne af Nordslesvig har forsømt at revidere Ligningen i Henhold til denne Bestemmelse, før de udskriver Kommuneskatten; det maa kræves, at der fra Kommunernes Side i alle Tilfælde finder en kritisk Revision af Ligningen Sted, før der opkræves Kroneskat. Bladet „Danskere“ i Haderslev fremførte forleden Dag et Tilfælde fra Røding-Kredsen, hvor en Arbejder med en Dagløn af 8 Kr. og en Formue af 10 000 Mark var blevet paalignet en Kroneskat af siger og skriver 800 Kr.! Desuden maatte han betale 32 Kr. i Statsskat. Da det er et konservativt Blad, der har bragt Meddelelsen, maa man jo ikke betvivle Rigtigheden, men jeg gad nok vide, hvad Egnens største Grundejer skulde betale, naar en Arbejder med 8 Kr. om Dagen og en Formue af 10 000 Mark betaler 800 Kr., de 10 000 Mark bliver jo, naar de omregnes til Kroner, til et ganske forsvindende Beløb. Der foreligger andre Tilfælde, hvor Krigsinvalid, der ved at tjene en Dagløn af 4—6 Kr. ved Siden af deres Rente søgte at forøge deres Indtægter, er blevet paalignet en Skat af 201 Kr. Vi har ogsaa Tjenestedrenge og Tjenestepiger, som ikke er gaaet Ram forbi.

Saadanne Skattepaaligninger fremkalder berettiget Harm og Forbitrelse dernede, og jeg er derfor glad for den Udtalelse, den højtærede Indenrigsminister fremkom med forleden angaaende Cirkulæret. Den uforsvarlige Skattepaaligning skyldes nok, at Grund- og Bygningsskatten ikke er blevet forandret i de sidste 10—20 Aar, Grund- og Bygningsskatten staar endnu den Dag i Dag paa samme Højde, hvorpaa den stod for 10—20 Aar siden, hvorimod Indtægtskatten som Følge af Markens Værdifald er 3-doblet. Det maa derfor kræves, at Kommunerne ved Fastsættelsen af den kommunale Skatteprocent tager tilbørligt Hensyn hertil, f. Eks. saaledes at Fordelingen af Skattebyrden paa Grund- og Bygningsskatten paa den ene Side og Indkomstskatten paa den anden Side bliver omtrent den samme som før. Det er et Punkt, der er af overordentlig stor Betydning. Der kan ikke være Tvivl om, at hjemme i Sønder-